

ninger i en længere Tid bør vederlægges med et Honorar, skjøndt der ikke at være nogen rimelig Grund til at undtage de første 6 Uger. Medens det derhos mulig kunde være passende, at den constituerede Embedsmand som Honorar erholdt Forskjellen mellem hans egen virkelige Indtægt og Begyndelseslønnen for det Embede, hvori han constitueres, kan der ved den i Genhold til Paragraphernes Ord opstillede Regel, hvorefter der ved Beregningen af den i Lovbestemmelsen omtalte „høieste Lønningsgrad“ tages Hensyn til Alderstillaaget, fremkomme det hyderlige Resultat, at en Embedsmand, der i Virkeligheden oppebærer en lavere Lønning end den, der er normeret som den laveste Lønningsgrad for det Embede, i hvilket han constitueres, aldeles intet Vederlag for Constitutionen kan faae, fordi det Embede, han beklæder, ved Alderstillaag vil kunne stige til et høiere Beløb end Begyndelseslønnen for det Embede, hvori han er constitueret. Endelig er der under Ordlyden i Lov af 19de Februar 1861 § 8, 3die Punktum, indbefattet det Tilfælde, at den i et andet Embede constituerede Embedsmand, som med denne Constitution forener sit eget Embede, maa bestyre dette sidste ved en paa eget An- og Tilsvær Constitueret, som i Genhold til Pladaten af 23de April 1813 kan gjøre Krav paa Halvdelen af den vedkommende Embede tillagte Lønning, og den constituerede Embedsmand vilde, hvis i et saadant Tilfælde hans eget Embede er det høist lønnede, kun faae Halvdelen af hans eget Embedes Lønning tilligemed Halvdelen af Lønningen for det mindre Embede, altsaa mindre end han oppebærer i sit Embede. Deslige Forhold kunne ofte være til Hinder for, at et Embedes Varetagelse midlertidig antroes den, som man netop maatte ønske samme overdragen til. Reglen kan ogsaa tænkes at medføre unødvendig Udgift for Statskassen, idet den, ved at give den constituerede Embedsmand Ret til et bestemt Vederlag, indskrænker Bestyrelsens Udgang til at see det ledige Embede tilfredsstillende varetaget for et mindre, men efter Omstændighederne passende Honorar.

Idet man derfor ikke har kunnet finde det rigtigt at overføre disse Bestemmelser paa de

Bestyrelsesgrene, for hvilke de ikke hidtil have været gjældende, har man troet at burde foretrække de for Fællesembederne fulgte Regler, og har derfor foreslaet, at naar en af Staten lønnet Embedsmand constitueres i et andet Embede, kan han vederlægges med indtil Halvdelen af den for Embedet bestemte Lønning mod at afgive indtil Halvdelen af den ham for hans Embede tillagte Lønning. Er det en 3fte-Embedsmand, der constitueres, vil det herefter som tidligere staae i vedkommende Bestyrelses Magt at tilstaae ham som Vederlag indtil Embedets fulde Lønning.

Til § 7.

Denne Bestemmelse er optagen i Genhold til de ved Lov om Lønninger ved Hæren af 25de Juli 1867 § 26 og Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Mai 1868 § 23 for Officerer givne Regler, dog uden at man med Hensyn til civile Embedsmænd har troet at burde gaae videre end til at foreslaae, at de Statskassen tilflydende Skatter og Gebyrer bortfalde, der medføres af selve Embedsfillingen, og som saaledes, naar denne lønnes med fast Gage, vilde fremtræde som et Statskassen selv tilgodekommende Afdrag i den af samme udrede Lønning.

Til § 8.

En til denne § svarende Bestemmelse optages nu i samtlige Love om Contourholds-godtgjørelse for Retsbetjente og findes at burde gjøres almindelig for alle Embedsmænd, hvem saadan Godtgjørelse tillægges af Statskassen.

Til § 9.

Ligesom §§ 11 og 5 henholdsvis i Lovene af 31te Marts 1860 og 19de Februar 1861 bestemme, at hvad Noget maatte have Mere i Løn end der efter hine Love tillægges hans Embede, beholder han som personligt Tillæg, og ligesom tilsvarende Bestemmelser ere givne ved Lov om Lønninger ved Hæren af 25de Juli 1867 § 37, saavel som ved Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Mai 1868 § 29, saaledes har man her foreslaet en lignende Bestemmelse optagen. At de personlige Til-